

Vaatimukset

- on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta on jättänyt täyttämättä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista sekä usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensioinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/26/EU (EUVL L 84, 20.3.2014, s. 72) 43 artiklan 1 kohdan mukaiset velvollisuutensa, koska se ei ole viimeistään 10.4.2016 antanut kyseisen direktiivin edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niitä komissiolle
- Luxemburgin suurherttuakunta on SEUT 260 artiklan 3 kohdan mukaisesti määrättävä maksamaan uhkasakkoa 12 920 euroa päivältä alkaen tässä asiassa annettavasta tuomiosta, joka koskee laiminlyöntiä ilmoittaa direktiivin 2014/25/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä
- Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Jäsenvaltioiden oli direktiivin 2014/26/EU 43 artiklan 1 kohdan nojalla saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 10.4.2016. Koska komissio ei saanut ilmoitusta toimenpiteistä, joilla Luxemburgin olisi pannut direktiivin täytäntöön, se päätti saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Komissio ehdottaa kannekirjelmässään, että Luxemburgille määrättäisiin 12 920 euron suuruinen päivittäinen uhkasakko. Uhkasakon määrä on laskettu ottaen huomioon rikkomisen vakavuus ja kesto sekä pelotevaikutus kyseisen jäsenvaltion maksukykyyn nähden.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 17.1.2018 – Verein für Konsumenteninformation v. Deutsche Bahn AG

(Asia C-28/18)

(2018/C 104/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Verein für Konsumenteninformation

Vastapuoli: Deutsche Bahn AG

Ennakkoratkaisukysymys

Onko euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta 14.3.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 260/2012⁽¹⁾ (SEPA-asetus) 9 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että maksunsaajaa kielletään asettamasta SEPA-suoraveloitujärjestelmässä suoritettavan maksun edellytykseksi sitä, että maksajan kotipaikka on jäsenvaltiossa, jossa on myös maksunsaajan kotipaikka, jos maksun suorittaminen on mahdollista myös jollain toisella maksuvälineellä, kuten luottokortilla?

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 94, s. 22.